

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XCIII. Contra surripientes, vel asportantes, aut apud se retinentes Sacras
Hostias, vel particulas consecratas. 5. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

Ecclesiasticâ disciplina restituenda, & in Sedis Apostolicæ juribus defendendis. Prædicabitur à Nobis nomen Tuum in sæcula, requiratur à generatione in generationem; Sapientiam Tuam enarrabunt Gentes, & laudes Tuas enumerabit Orientalis Ecclesia.

XCIII.

Contra Surripientes, vel asportantes, aut apud se retinentes Sacras Hostias, vel Particulas consecratas.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AB Augustissimo Eucharistiæ Sacramento, in quo Salvator Noster, & Dominus **JESUS-CHRISTUS** se ipsum nobis, tamquam gratiarum omnium fontem uberissimum, atque pretiosum æternæ gloriæ pignus, amandum, atque fruendum exhibere ineffabili benignitate dignatur; cui curvari convenit omne genu, omnesque gentes, & populos, & linguas perenne adorationis, & honoris tributum offerre; sceleratorum Hominum audaciam, multoque magis sacrilegas impiarum manus arcendas esse, in primisque à Nobis Apostolicæ auctoritatis clypeo, ac districto pœnarum gladio, quantum cum Domino possumus, longius propulsandas, tum ipso ministerii Nostri Officio, tum etiam Prædecessorum nostrorum exemplis admonemur.

Epitome
Constitutio-
nis Innoc.
XI.

§. 1. Et sanè, cum aliis Ven. mem. Prædecessor Noster Innocentius Papa XI. per suam Constitutionem datam IV. Idus Martii Anno Incarnationis Dominicæ MDCCLXVI. statuerit, ut omnes, & singuli utriusque sexus, qui de execrabili furto Hostiæ consecratæ, sive unius, vel plurium Particularum consecratarum, cum sacra Pyxide, vel sine illa, legitimè, & judicialiter confessi, aut convicti fuerint, quive propria malitia, vel de alterius mandato, Hostiam ejusmodi, sive unam, vel plures Particulas consecratas, ad malum finem, apud se retinere, vel aliò transferre, seu asportare præsumperint, condignis pœnis, & animadversionibus pro facinorosis atrocitate plectantur, & pro prima etiam vice Curiæ seculari tradantur; non obstanti minori ætate, dummodo vigesimum annum attigerint; eisdemque pœnas constituerit etiam contra Mandantes: Immediatus illius Successor fel. pariter rec. Alexander Papa VIII., æquali zelo ad tam nefarium scelus eliminandum armatus, prædictam Innocentii XI. Constitutionem confirmavit, per aliam in simili forma datam XI. Kalendas Januarii Anni MDCXC. in qua etiam illud addidit, ut sub antedictâ Constitutionis dispositione intelligi deberent comprehensæ omnes, & singulæ personæ tam Sæculares, quam Ecclesiasticæ, etiam Regulares, cujuscumque dignitatis, status, gradus, Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, quibuscumque privilegiis, exemptionibus, & Indulciis munitæ, & quavis speciali nota, aut individuatione dignæ, nulla prorsus excepta; easque omnes, siquas atrocissimi hujus criminis, quocumque modo, etiam sine qualitate furti, per se ipsas, vel per alios quoscumque, aut de alterius mandato, commissi, reas esse constaret, omnibus, & singulis pœnis tum antiquis, tum in dictâ Innocentii XI. Constitutione innovatis, etiam, quoad Ecclesiasticos, degradationis realis, & traditionis brachio seculari, omnino & irremissibiliter obnoxias fuisse & esse, atque in posterum fore, declaravit.

Epitome
Constitutio-
nis Alex.
VIII.

§. 2. Nos igitur, quibus horrendæ hujusmodi impietatis magis magisque præcavendæ non mi-

nor cura pectori insidet, supradictas Prædecessorum nostrorum Innocentii XI., & Alexandri VIII. Constitutiones (quarum tenores, ac si de verbo ad verbum presentibus insertæ forent, haberi volumus), atque omnes, & singulas dispositiones, ordinationes, declarationes, & extensiones in illis contentas, prout jacent, Motu proprio, & ex certa scientia, & deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostri perpetuò valitura Constitutione confirmamus, approbamus, & innovamus, easque inviolabiliter, & inconculsè servari volumus, & mandamus.

§. 3. Cum autem, sicut Nos ipsi pluries agnovimus, dum adhuc in minoribus existentibus, in Romana, atque universali Inquisitione Consultoris munere fungebamur, in hujusmodi Causarum tractationibus, quæ coram Sacro prædictæ Inquisitionis Tribunali agitantur, hæc plerumque exceptiones à Reis, atque Reorum Advocatis proponi soleant; quod scilicet subreptarum Particularum, sive Hostiarum consecratio, & surripientium, sive asportantium, vel respectivè retinentium intentio ad malum finem directâ, minimè à Fisco probentur; & propter hujusmodi exceptiones, & deficientes in Fisco probationes ad easdem repellendas, hujus generis causas in longum protrahi contingat, atque etiam ipsi aliquando Rei delictorum suorum impunitatem, aut pœnarum minorationem pessimo exemplo obtinere tentaverint; Cumque super relevantia istarum exceptionum, quæ ex prædictarum Innocentii XI., & Alexandri VIII. Constitutionum contextu oriri afferuntur, & super eo, an ipsis Reis, vel Fisco potius incumbat onus conficiendi probationes pro supradictis exceptionibus fundandis, vel respectivè destruedis, novam aliquam declarationem Pontificia auctoritate suffultam memoratis Constitutionibus adjungi desideraretur: Idcirco Nos, volentes omnia sacrilegis Hominibus adimere subterfugia, per quæ condignas tantæ impietatis pœnas declinare, vel earum minorationem, & relaxationem prætere, vel obtinere possent, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, atque etiam Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum à Sancta Sede specialiter deputatorum sensui, & consilio Nobis aliis super hac re insinuatò inhaerentes, ea quæ sequuntur opportunè statuenda, & declaranda censuimus.

§. 4. Quoties igitur per legitimas probationes constiterit, vel Hostiam, vel Particulas à Reo subreptas, sive alio modo asportatas, atque retentas, in Sacro prius Repositorio, seu Tabernaculo, vel in Sacra Pyxide, aut Ostensorio asservatas, indeque sacrilego ausu extractas, atque asportatas fuisse; vel eidem Reo constituto, aut alteri personæ, in actu Communionis à Sacerdote traditas, deindeque vel in eodem Communionis actu, vel post illum, ab ipso sumente ex proprio ore extractas fuisse; tunc satis, & abundè fundatam præsumptionem Fisco suppeterere declaramus, pro asserenda earumdem Hostiarum, seu Particularum consecratione; ad quam excludendam nonnisi claras, & concludentes in contrarium probationes admitti debere decernimus; quarum perticiendarum onus ad ipsam Reum pertinere dubitandum non est, ac ne in posterum dubitari contingat, præsentis declarationis tenore statuimus.

§. 5. Inutiliter etiam à Reis, vel ab eorum Defensoribus proponeretur exceptio non probatæ pravæ intentionis abutendi Sacramento ad malum, vel sacrilegum finem, nisi concludentibus, & juridicis probationibus, adstruendis pariter ab ipsis Reis, in quos tale onus præ-

Referuntur
causæ nova-
rum declara-
tionum.De proba-
tione conse-
crationis.De proba-
tione pravæ
intentionis.Confirmatio
prædictarum
Constitutio-
num.

fentis declarationis vigore expresse refuadimus, hujusmodi exceptio constabilita fuerit, & iusta, aut excusabilis ratio asportationis, aut retentionis Sacramenti, plenè comprobetur. Aliàs etenim Fisco semper asistet valida, & legitima præsumptio de intentionis pravitate, quotiescumque probaverit ipsam Sacra Hostiæ, vel Particulæ subreptionem, asportationem, aut retentionem; absque eo quod, super malo, vel sacrilego fine, speciales probationes debeat cumulare. Itaque neque istam, neque aliam superius memoratam exceptionem, ubi sufficienter, ut supra, probata non fuerint, impiis tanti Sacramenti violatoribus ullatenus suffragari volumus, quo minus omnibus, & singulis pœnis, etiam pro prima vice traditionis brachio Sæculari, & quoad Ecclesiasticos, degradationis realis, & traditionis pariter pro prima vice brachio Sæculari, in præfatis, & antiquioribus Prædecessorum Nostrorum, & juris sanctionibus, contra hujusmodi nunquam satis detestandi facinoris Reos iustè, ac sapienter constitutis, subiciantur, & cum effectu plectantur, & puniantur.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes præfentes Nostras Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo, jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cuiusvis status, gradus, Ordinis, præminentia, vel dignitatis existant, sive alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causa propter quas eadem præfentes emanaverint, adducta, verificata, vel sufficienter, aut ullo modo justificata fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de Apostolica potestatis plenitudine simili concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præfentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari.

Decreta.

§. 7. Sicque, & non aliter in præmissis censeferi, atque ita per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliove quoslibet quacumque præminentia, ac potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§. 8. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, exemptioni-

bus, & Indultis, etiam in corpore juris clausis, aut Literis Apostolicis quibusvis Personis, Collegiis, Locis, Ordinibus, etiam Militariibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, etiam Societatis Jesu, & Sancti Joannis Hierosolymitani, aliisque quibuslibet specificis, & individua mentione dignis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam clausulis, & Decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, & de Apostolica potestatis plenitudine, seu consistorialiter, ac aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si, pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialibus, specificis, & individua mentio, seu quævis alia expressio ad id servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præfentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & exactissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ad præmissorum effectum plenissimè, & amplissimè motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationis effectus.

§. 9. Volumus insuper, & eadem auctoritate prædicta mandamus, ut eadem præfentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam facilius deducantur, nec quicumque de eis ignorantiam prætere valescat, ipsas præfentes, seu earum transumpta, ad Valvas Ecclesiæ S. Joannis in Laterano, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex Curforibus Nostris, ut moris est, publicari, & affigi: Sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos concernunt, seu concernent in futurum, perinde afficere, & arcare, ac si unicuique illorum personaliter intimata, & notificata fuissent.

Exemplorum auctoritas.

§. 10. Utque eorundem præfentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præfentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Sanctio.

§. 11. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc Nostrarum confirmationis, approbationis, innovationis, voluntatis, mandati, statuti, decreti, declarationis, ampliationis, & extensionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. die 5. Mart. 1744.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo quarto, tertio nonas Martii, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. Card. Passoneus. J. Datavins.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Loco ✱ Plumbi.

Public. die 12. ejusdem Mensis. & Anni.

Revocatio